

censeatur etiam dispensatus a jejunio, et ad quem spectet in casu dispensare. Vide *verb.* Quadragesima, *num.* 13, 14 et 15 et *verb.* Jejunium, ubi ad rem ponitur novissima dispositio Benedicti XIV.

Quid de illo, qui in fraudem jejunii se transfert ad locum ubi non viget obligatio jejunandi, *num.* 16 ad 19.

Episcopus quibus delegare debeat facultatem dispensandi in quadragesima, *n.* 20.

Assignantur aliqua, quæ fieri prohibentur in Quadragesima, *n.* 21 ad 26.

In Quadragesima quoties sit concionandum, et an concionatores excusentur a jejunio et abstinentia a carnibus, *num.* 27 ad 32.

Quid de coqus parantibus in Quadragesima cibos religiosos, *num.* 33 et 34.

Alia vid. *n.* 35 ad 40.

QUÆSTUARE, QUÆSTUARIUM, seu QUÆSTORES (VI, 897).

Quæstuarii non sunt admittendi, nisi habeant debitam licentiam. Et a quibus talis licentia concedi possit, et quid pro tali concessione sit exigendum. Vide *verb.* Quæstuarium, *num.* 1, 2 et 3.

Quomodo in quæstuatione se gerere debeant religiosi mendicantes. Vide *num.* 28. Declaratur auct., *num.* 17, 29.

Alia plura de ipsis, *num.* 4 ad 27.

Feminae prohibentur quæstuarium pro concionatoribus. Vide *verb.* Prædicator, *num.* 109.

QUARTA FUNERALIS (VI, 877).

Quarta funeralis quo jure, et propter quid inducitur, ad qualem portionem reduci, et quo tempore præscribi possit. Vide *verb.* Quarta funeralis, *num.* 1, 2 et 3 et *num.* 45 et 46.

Quarta funeralis quando debeatur ecclesiae parochiali, et de quibus rebus ipsam prætere possint parochi, et signanter juxta dispositionem Benedicti XIII in constitutione incip. *Romanus Pontifex*, quæ affertur. Et in quibus conventibus ipsam solvere teneantur regulares juxta dictam dispositionem, *n.* 4 ad 23.

Parochi an possint prætere duplicem quartam ab hæredibus defunctorum, qui sepeliuntur in ecclesiis regularium. Et affertur ad rem constitutio Clementis X et novissima resolutio Sacrae Congregationis episcoporum et regularium, *num.* 26, 27 et 28.

Afferuntur ad rem varia decreta sacrarum congregationum Episcoporum, Rituum et Concilii. Vide *n.* 29 ad 32, et *n.* 40 et 41.

Parochi an licite possint majorem quartam exigere ab iis qui repentina morte decedunt, et ab exteris tumulandis in ecclesiis regularium, quam ab illis, qui testamentum condunt, et a civibus, *n.* 33 et 34.

Utrum ad regulares, an ad parochos spectet probare, quod ipsi regulares per quadraginta annos ante Tridentinum concilium quartam funeralem haud solverint, *num.* 45.

Differt ecclesia cathedralis ab aliis ecclesiis quoad acquirendam præscriptionis exemptionem a solutione quartæ funeralis, et differentiam vide, *num.* 44.

Quarta funeraria peti haud potest ab hæredibus defuncti, sed ab ecclesia, ubi ille tumulatur, *num.* 46.

Alia ad rem, *num.* 35 ad 39.

QUATUOR TEMPORA (VI, 895).

Jejunium Quatuor Temporum a quibus institutum, quale sit mysterium talis institutionis; et assignatur tempus tale jejunium celebrandi. Vide *verb.* Quatuor Tempora, *num.* 1 ad 6.

QUINQUAGESIMA (VI, 901).

Quinquagesima a quo instituta, et qui olim in ipsa tenerentur ad jejunium. Vide *verb.* Quinquagesima, *num.* 1 et 2.

Latius de tribus Dominicis, nempe septuagesimæ, sexagesimæ, et quinquagesimæ agitur, *num.* 3 et *seqq.*

R

RAPINA.

Vide *verb.* Furtum, et *verb.* Pœna, *art.* 2, *num.* 180.

RAPTOR, RAPTUS (VI, 905).

Raptor virginis quale delictum committat, et an gaudeat immunitate. Vide *verb.* Raptor, *num.* 1, 2 et 3.

RATIONIS USUS (VI, 503).

Circa septennium inchoari solet, reprobanturque Natta et Bursatus. Vide *verb.* Rationis usus, *num.* 1 et *seqq.*

REGIDIVI.

Vide *verb.* Absolutio, *art.* 2, *num.* 14 ad 19.

RECLAMATIO CONTRA VALIDITATEM PROFESSIONIS.

Vide *verb.* Professio regularis, *num.* 65 ad 79.

RECOGNITIO CORPORIS DELICTI (VI, 905).

Recognitio cadaveris in loco immuni de cuius licentia fieri debeat, et an, et quando possint cadavera exhumari ad eorumdem faciendam recognitionem. Vide *verb.* Recognitio Corporis delicti, *num.* 1 ad 21, ubi plura ad rem.

RECURSUS (VI, 907).

Recurrentes ad iudices laicos quando, et in quas incidant censuras. Vide *verb.* Recursus, *num.* 1 ad 37, ubi alia plura scitu necessaria referuntur.

Recurrentes ad sedem apostolicam, eorumque procuratores offendi prohibentur sub pœna excommunicationis, *num.* 59.

Alia ad rem facientia vid. *num.* 40 et *seqq.*

REFERENDARIUM CURIÆ ROMANÆ (VI, 907).

Referendarii utriusque signaturæ papæ quibus gaudeant privilegiis, exemptionibus, honoribus, ac præcedentiis. Quales esse debeant, quale eorum officium; quales materias proponere debeant in signaturis; ad quid teneantur in causarum expeditionibus, et ad quid possint se extendere; et quot ac quæ sint signaturæ. Vide *verb.* Referendarii, *num.* 1 ad 17.

REFRACTARIUM (VI, 913).

An et quando refractarii bullæ *Unigenitus*, sint a sacra Eucharistia et viatico repellendi. Vide *verb.* Refractarii, *per totum.*

REGALIA (VI, 913).

Regalia quid sit, et illius jus præsertim in Gallis; unde oriatur, et quid adversus illam tentatum. Vide *verb.* Regalia, *per totum.*

REGES.

Reges quare non in capite, sed in humero ungantur. Vide *verb.* Episcopus, *art.* 2, *num.* 48.

REGIMEN (VI, 913).

Regendi forma est triplex, monastica, œconomica et politica, et explicatur. Vide *verb.* Regimen, *num.* 1 ad 4.

Forma regendi politica est triplex, monarchica, aristocratica et democratica, et quæ sint singulæ, et qualis ex istis sit præstantior, *num.* 5 ad 12.

Animadvertitur in auctoris sententiis, *in not.* ad *num.* 12.

Exhibentur tres species mixturæ monarchicæ. ar-

stocraticæ, et democraticæ. Vide *verb.* Regimen, *num.* 21 ad 27.

Forma regendi politica secundum aliquos est triplex, *num.* 15.

Regimen Ecclesie quale sit, *num.* 14 ad 20.

Vide notata ad *num.* 15 et ad *num.* 17, ubi auctor explicatur, ac paritas ab eo adducta rejicitur.

REGULÆ.

REGULÆ CANCELLARIÆ.

Vide *verb.* Beneficia, *art.* 9 et 10 *per tot.*

REGULÆ JURIS CANONICI IN 5 ET 6 DECRETALIUM.

Vid. *verb.* Regulæ juris canonici in 5 et 6 Decretalium *per tot.*

Recensentur doctores, qui scripserunt in regulas juris canonici, monitusque datur circa illarum usum ac potestatem, *in add.* ad *finem.*

REGULÆ JURIS CIVILIS.

Vide *verb.* Regulæ juris civilis, *per tot.*

Recensentur jurisconsulti, qui commentati sunt regulas juris civilis, earumque usus ac potestas indigitatur, *in add.* ad *finem.*

REGULARES (VI, 4007).

REGULARES QUOAD EA QUÆ POSSUNT ET DEBENT, VEL NON.

Regulares de cuius approbatione ac licentia audire possint confessiones, sive regularium, sive secularium, sive monialium, et a quibus casibus absolvi possint, et in quibus impedimentis dispensare. Vide *verb.* Regulares, *art.* 1, *num.* 1 ad 11; *art.* 2 ad *finem.*

Regulares an teneantur solvere decimas, et an possint mulieres post partum benedicere, et esse compatres, *num.* 12, 15 et 14.

Regulares an possint habere peculium in particulari, et quid de illis, qui proprietarii decedunt, ac de superioribus eorum spolia sibi appropriantibus, *num.* 15 ad 20.

Quoad ea quæ concernunt regulares apostatas, vel incorrigibiles, *num.* 21, 22 et 23.

Regulares, quoad recitationem divini Officii, eorum ordinationem, cum monialibus locutionem, eorum præcedentiam, prædicationem, possessiones, novitium, professionem, privilegia, quæstuationem, *num.* 24 ad 55.

Regulares quid possint, vel non, circa funera, quartam, et sepulturam, et administrationem sacramenti Eucharistie, ac extremæ unctionis hospitalibus in eorum monasteriis, quid circa honorum alienationem, campanarum pulsationem, *num.* 54 ad 45.

Regulares an et de cuius licentia obtinere possint beneficia secularia, *num.* 44.

Quid de regularibus, vel aliis clericis secularibus aliquem quomodolibet inducentibus ad eligendam sepulturam in eorum ecclesiis, *num.* 45 et 46.

Regulares non possunt admittere presbyteros seculares ad celebrandum in suis ecclesiis contra prohibitionem episcopi, et possunt inter missarum solennia recipere ea quæ sibi offeruntur, *num.* 47 et 48.

Quid de numero religiosorum in monasteriis, seu conventibus, ac de subiectione eorum superioribus, et quid in eorum causis ad sanctum Officium spectantibus, *num.* 49 ad 54.

Alia plura de regularibus, et quoad transitum ad aliam religionem, quoad facultatem testandi, quoad largitionem munerum, quoad obligationem acceptandi reformationem tam pro ipsis quam pro monialibus. Et ad rem afferuntur constitutiones et decreta, *num.* 55 ad 85.

Regularium numerus in unoquoque conventu præfinitus non potest a superioribus augeri, neque potest unus habere locum in duobus monasteriis, *num.* 86, 87 et 88.

Alia ad rem, *num.* 89 ad 110.

Regulares et præsertim Franciscani, quibus cibis uti possint in suis jejniis, *num.* 111 et 112.

Regulares an licite possint esse patrum, et qualis compaternitas ex vi regulæ prohibeatur fratribus Minoribus, *num.* 113 ad 118.

Alia ad rem, usque ad *num.* 156.

Quatuor examinantur quæstiones circa laicum post patratum delictum effectum regularem, *num.* 158, 159.

Quandonam regularis ex necessitate patri, matri, etc., superveniente exire e religione possit, et eis subvenire, *num.* 160.

Regularis an testis in testamento, procurator in iudicio seculari, exsecutor testamentarius sine superioris licentia, arbiter, tutor, tabellio, depositarius esse possit, *num.* 161 ad 168.

Regularis quid ubi exeat a religione, quid suppressa religione, et quid si transeat ad religionem capacem recuperet, *num.* 169 ad 171.

Quid item recuperet, si promoveatur ad episcopatum, *num.* 172.

REGULARES, QUOAD EA IN QUIBUS SUBDUNTUR VEL NON JURISDICTIONI ORDINARIORUM.

Exemptio quid sit. Vide *verb.* Regulares, *art.* 2, *num.* 1.

An acquiri a regularibus possit communicatio privilegiorum, *num.* 159.

Episcopi in quibus habeant jurisdictionem tam ordinariam, tum delegatam in regulares, et afferuntur ad rem constitutio Gregorii XV de exemptorum privilegiis, et adducuntur responsa sacrae congregationis concilii ad varia dubia super dicta constitutione, et variae resolutiones sacrae congregationis specialiter deputatae in causa Angelopolitana jurisdictionis vertente inter episcopum et Patres Jesuitas, confirmata ab Innocentio X, *num.* 2 ad 8.

Regulares subijciuntur episcopis in pluribus, quæ assignantur, *num.* 9 ad 76.

Ad *num.* 59, vide *num.* 77 et 87.

De casibus, quibus regulares licet exempti subijciuntur delegatæ episcoporum jurisdictioni, *num.* 140.

Regulares, non obstantibus eorum privilegiis et exemptionibus, an, et quando possint ab ordinariis construngi censuris, *num.* 78 ad 85.

Innuitur quid sit attendendum tam ab ordinariis, quam a regularibus, et ad rem afferuntur pro coronatione monitum concilii Viennensis episcopis et regularibus directum in mutua debite dilectionis argumentum, *num.* 84, 85 et 86.

Ad *num.* 84 auctoris vid. notata circa reverentiam a regularibus exemptis episcopo præstandam, *num.* 141 et 142.

An regulares exempti transeundo ante thronum episcopi teneantur eidem genuflectere, seu potius caput et humeros inclinare, *num.* 145 ad 149.

Regulares non tenentur ratificare suam professionem coram episcopis ante susceptionem sacrorum ordinum. Vide *verb.* Professio regularis, *num.* 118.

REGULARIS DELINQUENS, ET QUOAD IMMUNITATEM.

Regulares delinquentes intra vel extra claustra, a quo puniendi. Vide *verb.* Regularis delinquens, *num.* 1.

Bona regularium decedentium extra claustra ad quem spectent, *num.* 2.

Alia plura ad rem et quoad immunitatem, *num.* 3 ad 86.

REGULARIS PRÆLATUS (VI, 922).

Prælati nomen unde dictum et prælatura quid sit. Vide *verb.* Prælati, *num.* 1 et 2.

Prælati regulares supremi, medii et infimi, qui sint et quam potestatem habeant in suos subditos, *num.* 3 et 4.

Pro eligendis praelatis regularibus, quæ forma sit servanda, *num. 5, et verb. Electio, art. 1, num. 20.*

Quoad illos, qui possunt eligere, vel eligi in praelatos, et quoad obligationem quam habent electores eligendi digniores; et ipsi praelati, si indigni sint, renuntiandi. *Vide verb. Electio, art. 2, 3 et 4.*

Praelati putativi gesta an, et quando sint valida, *num. 8 ad 12.*

Praelati regulares sub pœna excommunicationis prohibentur religionis concedere officia aut dignitates, seu pœnas remittere ad instantiam quarumcumque personarum extra suos ordines, *num. 13.*

Praelati regulares, uti generales, et provinciales a quibus casibus possint vel non, absolvere suos subditos, *num. 14 ad 31, et verb. Absolutio, art. 1, num. 29.*

Verum ad *num. 20* auctoris, *vide in not.*

Praelati regulares a quibus irregularitatibus possint vel non dispensare suos subditos, *num. 32 ad 35, et verb. Irregularitas, art. 3, ac verb. Absolutio, art. 1.*

Praelati regulares, et de eorum licentia sui religiosi confessarii quando possint dispensare super impedimento petendi debitum conjugale, *num. 36 et 37, et verb. Matrimonium, quoad debitum conjugale, art. 2.*

Praelati regulares quando et quomodo possint ingredi clausuram monialium, aliisque ingrediendi licentiam concedere, ac transgressores absolvere, *num. 38 ad 46, et verb. Moniales, art. 3, num. 75.*

Praelati regulares, quamvis generales, nequeunt sine approbatione episcopi audire confessiones monialium sibi subjectarum; neque jure ordinario concedere indulgentias suis subditis, *num. 47, 48 et 49. Verb. Moniales, art. 5 et verb. Indulgentia, art. 2.*

Qui praelati regulares concedere possint monitoria pro suis subditis, *num. 50, 51, et verb. Monitorium, num. 10.*

Praelati regulares in quibus votis et juramentis possint dispensare. *Vide verb. Juramentum, art. 3, et verb. Votum.*

Praelati regulares, puta generales et provinciales undecim tantum casus reservare possunt, qui assignantur, *num. 53 ad 55.*

Soli praelati auctoritatem quasi episcopalem habentes possunt casus reservare, et nullatenus superiores locales; imo superiores locales nequeunt jure proprio a dictis casibus reservatis absolvere, nec sibi eligere confessarium non approbatum, *num. 56 ad 59.*

Regularis, qui inscio vel invito praelato sui ordinis, de licentia episcopi audit confessiones, an valide eas excipiat. *Vide verb. Approbatio, art. 1, n. 18 et 19.*

Praelati regularium possunt suos subditos ab audiendis confessionibus suspendere, *num. 61, et verb. Approbatio, num. 20.*

Praelati regulares possunt suos subditos notarios creare et dispensare cum ipsis illegitimis ad praelaturas religionis, ac quando id censeantur facere, *num. 62, 63 et 64.*

Quid possit et debeat praelatus regularis, si alius praelatus sibi inferior capiatur a Turcis, seu ab aliis hostibus, *num. 65 et 66.*

Assignatur quid importent absolutiones generales solite dari a praelatis in quibusdam anni solemnitatibus, et in fine visitationis, quid datae in articulo mortis, ac quid datae a præsidente ante electionem, *num. 67 ad 75, et verb. Indulgentia, art. 2, 4 et 5.*

Praelati regulares possunt concedere specialibus benefactoribus filiantias, seu litteras filiationis, *num. 74.*

De privilegiis praelati regularis, tum de potestate ejusdem in suos subditos. *Vide num. 80.*

Praelati regulares, an, et quando teneantur applicare Missam pro ovibus suis. *Vide verb. Missa, art. 3, num. 11 circa finem.*

Praelati regulares nequeunt concedere licentiam exhumandi cadavera sepulta in eorum ecclesiis. *Vide verb. Cadaver, num. 21 et 22.*

REGULARIS PROFESSIO (VI, 945).

Professio regularis quid sit? Et alia est expressa, et alia tacita, et quæ sit utraque. *Vide verb. Professio regularis n. 1 et 2.*

Ad valorem professionis qualis ætas requiratur, *num. 3, 4 et 5.*

Quid de anno probationis prærequisito ad valorem professionis, et de professione emissa in articulo mortis ante completum dictum annum probationis, *n. 6 ad 14.*

Professio emissa juxta dispositionem concilii in ordine Minorum, et in religione sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum est valida, non obstantibus eorum municipalibus statutis contrarium disponentibus circa ætatem requisitam, *num. 15 et 16.*

Professio an possit per superiorem prolongari lapso tempore novitiatus, *num. 17 et 18.*

Ad valorem professionis requiritur, quod tam novitiatus, quam ipsa professio fiat in conventibus designatis; secus professio erit nulla, et ad rem adducitur decretum Urbani VIII, *num. 19, 20 et 21.*

Ratificare volentes professionem nullam ob defectum loci designati, an teneantur reiterare novitiatum, et exquirere novum consensus capituli, *num. 22 et 25.*

Professio per qualem metum reddatur nulla, vel non, *num. 24 ad 29.*

Ad valorem professionis requiritur consensus, et acceptatio illius vel illorum ad quos spectat aliquem ad professionem recipere; et quid de ipsis, *num. 40 ad 47.*

Ad valorem professionis expressæ an requiratur certa verborum forma, vel an fieri possit etiam signis, et nutibus, et etiam per procuratorem, *num. 48 ad 51.*

Professio tacita an sit ablata per concilium Tridentinum et quid requiratur ad ejus valorem, *num. 52, 53 et 54.*

Alia ad rem, *num. 55.*

An professus ignoranter ante decimum sextum ætatis annum ex errore fidei baptismatis, si exerceat postea actus solitos a professis fieri, censendus sit tacite professus, *num. 56.*

Hermaphroditus an possit ad professionem admitti, *num. 57, 58 et 59.*

Religiosus professus an possit ejici a religione sub prætextu quod aliquo morbo labore, *n. 60, 61 et 62.*

Quid si reperiat aliquis professus per simulationem in monasterio monialium, vel aliqua, per simulationem professus in conventu Virorum, *n. 63.*

Novitius de licentia superiorum exiens e monasterio, et rediens ad triennium, an statim profiteri possit, *n. 64.*

Quicumque nulliter professus potest reclamare, et ad legitimam reclamationem contra nullitatem professionis tres potissimum conditiones requiruntur, quæ assignantur et explicantur, *n. 65 ad 80.*

Nulliter professus certo sciens coram Deo, et in conscientia suam professionem esse nullam ex aliquo essentiali defectu an possit tuta conscientia discedere, ac etiam nubere, *ibid. num. 81 et 82.*

Nulliter professus dubitans an tacite, vel expresse professionem suam ratificaverit, an, et quando possit reclamare, *num. 83.*

Nulliter professus an, et quomodo possit professionem suam ratificare, *n. 84 ad 87.*

Quid de illo, qui receptus pro laico, seu converso, ante, vel post professionem transit ad statum clericalem, et de illo qui professus in aliqua religione, vult ad aliam transire, *n. 88 ad 91.*

Cogentes viros, vel mulieres ingredi monasterium vel retrahentes, aut impediendes ne ingrediantur quomodo peccent, et in quibus pœnis subjiciantur, *n. 92 ad 97.*

Professio regularis varios sortitur effectus, qui assignantur, *n. 98 ad 107.*

Regulares an teneantur ratificare professionem coram episcopo ante susceptionem sacrorum ordinum, *n. 108 et 109.*

Alia ad rem, *n. 110 ad 127.*

Multa vitia exarantur de professione facta, *n. 128 ad 136.*

Professio regularis, vel ingressus alicujus religionis an liberet debitorem ab obligatione restituendi et solvendi debita antea contracta, et an similis debitor possit religionem ingredi, et professionem emittere. *Vide verb. Restitutio, art. 5, n. 60, ubi plura ad rem.*

Ad professionem legitimam quæ sint necessaria, *vid. in Appendice, per tot.*

RELEGATIO.

Relegationis pœna quid sit. *Vide verb. Pœna, art. 2, num. 22.*

RELIGIO NATURALIS ET REVELATA (V, 1135).

Religio unde dicta, et quæ sit ejus utilitas, necessitas et origo. *Vide verb. Religio naturalis et revelata, num. 1 ad 42.*

Existentia naturalis religionis asseritur, ubi et de Deo et variis ejus attributis, præsertim de providentia, *num. 43 ad 84.*

Officia hominis, quæ ex Dei providentia sequuntur, *num. 85 ad 98.*

Divinæ revelationis utilitas, convenientia, necessitas et existentia, *num. 99 ad 125.*

Revelationis divinæ characteres qui sint, et probatur hos dari et in sola Christi religione reperiri, non autem in pagana vel in mahumetana religione, *num. 126 ad 142.*

Religio Romano-catholica est sola, quæ revelata a Deo religionis characteres retineat, *num. 45.*

RELIGIONES REGULARES ET MILITARES (VI, 1201).

QUOAD EA QUÆ CONCERNUNT RELIGIONES IN GENERE.

Religio unde dicta, et quid sit, et quid sit religiosus, et an idem significet ac regularis. *Vide verb. Religiones regulares, etc., art. 1, num. 1 ad 6.*

Tria vota paupertatis, obedientiæ et castitatis an, et quo jure sint de essentia religionis, *num. 7, 8 et 9.*

Status religiosus a quo fuerit primo institutus, et an ante Christi adventum fuerit aliqua proprie dicta religio, *num. 10 ad 16.*

Religiones in quibus inter se conveniant ac differant, *num. 17.*

Religio alia est contemplativa, alia activa, et alia mixta, et explicantur singulæ, *num. 18 ad 21.*

Religiones insuper alia sunt clericales, alia monachales, alia mendicantes, et alia militares, et quæ sint singulæ, *num. 22 ad 27.*

Professi in religionibus militaribus an et quales dicantur veri religiosi, *num. 28 et 29.*

Innuitur utilitas Ecclesiæ propter religionum institutionem, et religiones in specie assignantur, *num. 30 ad 35.*

RELIGIONES, QUOAD PRIMAM PRINCIPALIOREM REGULAM ET MILITANTES SUB IPSA.

Prima principalior regula est sancti Basilii ab eodem instituta. *Vide verb. Religiones, art. 2, num. 1.*

Anachronismus notatur, *in not. ad n. 1.*

Religiones a quibus olim approbantur, ac confirmantur, *num. 2 et 3.*

Monachi Sancti Basilii quando, et ubi fuerint reformati, ac divisi, et a quo fuerint in unam tantum congregationem redacti, *num. 4 ad 7.*

Qui olim militaverint, et nunc militent sub divi Basilii regula, *num. 8 ad 14.*

RELIGIONES, QUOAD SECUNDAM PRINCIPALIOREM REGULAM ET MILITANTES SUB IPSA.

Secunda principalior regula est sancti Augustini, a quo duo fuerunt ordines instituti, eremitarum scilicet et canonicorum regularium, eorumque assignantur prærogativæ, et enumerantur omnes religiones tum regulares, tum equestres, quæ olim militaverunt, et nunc militant sub dicta utriusque ordinis regula. *Vide verb. Religiones, art. 3 per tot.*

Lector monetur de auctoris hallucinationibus, *in not. ad num. 1.*

RELIGIONES, QUOAD TERTIAM PRINCIPALIOREM REGULAM ET MILITANTES SUB IPSA.

Tertia principalior regula est sancti Benedicti ab eodem instituta, et assignantur omnes congregationes, et equestres ordines sub ipsa militantes. *Vide verb. Religiones, art. 4, per tot.*

RELIGIONES, QUOAD QUARTAM PRINCIPALIOREM REGULAM ET MILITANTES SUB IPSA.

Quarta principalior regula est sancti Patris nostri Francisci, Deo, sibi revelante, et de verbo ad verbum dictante ab eodem conscripta. *Vide verb. Religiones, art. 5, num. 1 et 2.*

Religio fratrum Minorum quando incœperit, et a quo fuerit confirmata, *num. 3.*

Sub regula sancti Patris nostri Francisci militant varii utriusque sexus fratres ac sorores, tum in claustris, tum extra claustra, et assignantur, *num. 4 ad 17.*

Ab ordine, seu religione seraphici Patris nostri Francisci originem, seu progressum, vel dependentiam habuerunt varii alii ordines, seu congregationes regulares et sæculares utriusque sexus, et assignantur, *num. 18 ad 44.*

Ab ordine prædicto promoti, vel dependentes sunt varii ordines equestres, qui assignantur, *n. 45 ad 50.*

Ordo seraphicus est perpetuo duraturus ex divina revelatione facta sancto Patri nostro Francisco, *num. 51.*

Afferuntur diversa encomia data eidem ordini a diversis summis pontificibus, *n. 52, 53 et 54.*

Afferuntur pro complemento novissima constitutio Benedicti XIII, dirimens controversias de ejus primatu et anterioritate, *num. 55.*

QUOAD PARTICULARES ALIAS RELIGIONES, ET CONGREGATIONES SUB NULLA DICTARUM QUATUOR PRINCIPALIORUM REGULARUM MILITANTES, SED PROPRIAS REGULAS ET CONSTITUTIONES HABENTES.

Assignantur varii particulares ordines ac congregationes, tum virorum, tum monialium, et varii ordines equestres. *Vide verb. Religiones, art. 6, n. 1 ad 22.*

Recensentur auctores, qui agunt de origine, et variis regularium speciebus, deque originibus monasticis tractant, *num. 23 ad 28.*

RELIQUE.

Reliquiarum detractio in elevatione corporum sanctorum quomodo puniatur. *Vide verb. Reliquiæ, num. 1 ad 5, et verb. Cultus sanctorum.*

REMEX (VI, 1284).

Christiani captivi in trimembris Turcarum an liceat remigare possint contra Catholicos ob evitandam mortem, vel grave damnum. *Vide verb. Remex, num. 1.*

Remiges confuentes an, et quando gaudeant immunitate ecclesiastica, *num. 2 ad 19 ubi plura ad rem.*

REMISSIO.

Remissio mercedis, seu pensionis quando a locatore sit facienda, vel non. Vide *verb.* Locatio, num. 57, *verb.* Emphyteusis, art. 2, num. 29.

REPETUNDÆ.

Repetundarum criminis pœna quæ sit. Vide *verb.* Pœna, art. 1, num. 185.

REPRÆSENTATIONES.

Repræsentationes an, et quæ fieri possint in ecclesiis. Vide *verb.* Ecclesia, art. 5, num. 49.

REPUDIUM.

Vide *verb.* Repudium, n. 1 et seqq.

RESCISSIO AC NULLITAS MATRIMONII (VI, 1287).

Quid Benedictus XIV statuerit circa methodum in peragendis iudiciis dissolutionis vinculi matrimonialis; et ejus assertur constitutio. Vide *verb.* Rescissio matrimonii, num. 1.

Quisnam in hujusmodi matrimonii causis, ex mente concilii Tridentini, sint iudices. num. 2 ad 6.

An abbates et alii inferiores prælati potestate in prædictis causis iudicandis polleant, num. 7 et 8.

RESCRIPTUM (VI, 1294).

Rescriptum vi nominis quid importet, et quid sit. Vide *verb.* Rescriptum, num. 1 et 2.

Rescriptum aliud est justitiæ, et aliud gratiæ, et utrumque explicatur, num. 3 ad 6.

Rescripta tum justitiæ, tum gratiæ quis impetrare possit, vel non, num. 7 ad 10.

Rescripta tum justitiæ, tum gratiæ intra quod tempus præsentari debeant, et quale tempus sit in ipsis attendendum, num. 11 ad 16.

Innuitur quomodo rescripta sint interpretanda, et ad rem adducuntur exempla, num. 17 ad 22.

Qualis interpretatio faciendâ sit in rescriptis habentibus vim beneficii. Vide *verb.* Privilegium, art. 2, num. 19 ad 28.

Rescripta sive justitiæ, sive gratiæ per subreptionem, vel obreptionem obtenta, quando ipso jure sint nulla, vel non, et qualis sit differentia inter subreptionem et obreptionem, et quomodo per ipsas rescriptum vitari possit, num. 24 ad 35.

Quisnam probare debeat subreptionem et obreptionem rescripti, num. 50 ad 57.

Unde constare possit principem non ita rescriptum facturum fuisse, uti hæc, vel illa qualitas esset expressa, vel non, num. 58 ad 64.

Error Latinitatis, vel in nomine, aut pronomine an, et quando vitiet rescripta apostolica, aut testamenta, vel alias scripturas, num. 54 ad 57.

Rescripta apostolica, et alia quando præsumantur falsa, num. 58 et 59.

De iudiciis, quibus vera rescripta a falsis discernuntur, num. 65.

Rescripta justitiæ quando expirent re adhuc integra, vel non, et quando res adhuc integra dicatur, vel non, num. 40 et 41.

Rescripta gratiæ quando expirent, vel non, num. 42 ad 48.

RESRIPTA, QUOD EA QUÆ CONCERNUNT RENUNTIATIONEM ET REVOCATIONEM RESCRIPTORUM.

Vide *verb.* Privilegium, art. 5.

Formæ rescriptorum variæ quot sint, et explanantur, num. 66 ad 72.

Rescriptum ad instantiam et rescripto motu proprio, quæ sint, et quis sit illorum effectus, num. 75 ad 77.

Clausulæ in rescriptis addi solitæ enumerantur et explanantur, num. 78 ad 82.

Regulæ variæ ad rescriptorum interpretationem afferuntur et elucidantur, num. 85.

Quoddam rescriptum præferendum, et executioni mandandum, quando super una eademque causa duo vel plura rescripta sunt impetrata, num. 84 ad 87.

Quot modis vitari et suspecta reddi possint rescripta, num. 88 ad 91.

An subsistat rescriptum, in quo ex duabus causis, simul et copulative allegatis, una sit vera, altera falsa, num. 92 et 95.

Rescripta an vitentur per errorem adjectæ qualitatis, num. 94.

RESERVATIO CASUUM (VI, 1317).

Reservatio casuum, et casus reservatus quid sit, et per ipsum actum reservationis quæ persona afficiatur. Vide *verb.* Reservatio casuum, num. 1, 2 et 3.

Regulares in diœcesi episcopi approbantis possunt absolvere pœnitentes alterius diœcesis a casibus in ipsa reservatis, et an id etiam possint alii confessorii, num. 4 et 5.

Datur in Ecclesia Dei potestas reservandi casus, quæ peccata reservari debeant, et quibus competat, vel non, talis potestas, num. 6 ad 12.

Papa quæ peccata ordinarie sibi reservet, et quinam sint casus papæ reservati, num. 15, 14 et 15, et *verb.* Absolutio, art. 1, *verb.* Excommunicatio, art. 2, 3 et 4.

Quinam sint casus episcopis reservati, n. 16. Quinam sint casus, qui reservari possunt a prælatis regularibus, num. 17 ad 25.

Regulares non exempti subjacent casibus ab episcopo reservatis, num. 24.

Episcopi quas absolutiones non debeant sibi reservare, num. 25, 26.

Quid de pœnitentiariis cathedralium circa casus reservatos, num. 27, 28 et 29.

A casibus reservatis, sive summo pontifici, sive episcopis, sive prælatis regularibus, quinam et a quibus possint absolvi, vel non. Vide *verb.* Absolutio, *per tot.*

Quando et quomodo, urgente necessitate celebrandi seu communicandi, possit pœnitens absolvi ab inferiori confessario a peccatis reservatis, etiam censuram adnexam habentibus, et quid de pœnitente habente unicum peccatum reservatum sine ulla aliis, vel obviscente alicujus reservati, vel ipsum ignorante, num. 51 ad 58.

Quid de confessario inferiori dubitante dubio juris, sive facti, sive dubio positivo, sive negativo, an peccatum sit reservatum, et de pœnitente post confessionem talis peccati dubii cognoscente fuisse revera reservatum, num. 40, 41 et 42.

An, et quando possit absolvi, qui post obtentam facultatem, ut absolvatur, iterum committit alia reservata, num. 43.

Pueri usum rationis habentes ante annos pubertatis, incurunt casus reservatos, num. 44.

Alia ad rem. Vide *verb.* Absolutio, Approbatio, Confessarius, Jubilæum, Moniales, Novitius, Prælati regularis, Regulares.

Monetur lector ne laxioribus auctoris opinionibus in hoc articulo expositis se dedat, num. 55 ad 58.

RESIDENTIA, RESIDERE (VI, 1345).

Residere in ecclesia vel præbenda quid sit et importet, et ad residendum quid sufficiat et requiratur. Vide *verb.* Residentia, num. 1, 2 et 3.

Residentia est duplex, una vera, et altera ficta, et quæ utraque sit, num. 4.

Quæ beneficia requirant residentiam de jure, et quæ de consuetudine, num. 5 ad 8.

Quoad ea quæ concernunt canonicorum residentiam. Vide *verb.* Canonicus, art. 5, *per tot.*

Quoad ea quæ concernunt residentiam episcopo-

rum. Vide num. 41 ad 50; et *verb.* Episcopus, art. 5, num. 1 ad 39.

Quoad ea quæ concernunt residentiam parochorum. Vide num. 52 ad 45; et *verb.* Parochus, art. 2, num. 1 ad 56.

Quid circa residentiam clericorum simplex solum beneficium habentium, num. 12.

Episcopi residere debent in suis diœcesibus, a quibus non licet ipsis quotannis abesse sine justa causa, num. 46.

Alia vid. num. 47 ad 56.

Quid residentia præcisa, quid causativa, num. 57, 58.

Ex quibus dignosci possit, utrum beneficio imposita sit residentia præcisa, an residentia causativa, num. 59, 60.

Impetratio beneficii, quod sit obnoxium oneri residentia causativa, valida est, vel si nihil dictum sit de residentia, vel si negatum sit habere ipsum residentia onus, num. 61.

Differentia iudicatur, quæ intercedit residentiam præcisam a jure impositam inter et residentiam scriptam ab homine, num. 62.

RESIDUUM CRIMEN.

De residui criminis pœna, quæ sit et quid sit crimen de residuis. Vide *verb.* Pœna, art. 2, num. 186.

RESIGNATIO (VI, 1365).

RESIGNATIO, SEU RENUNTIATIO BENEFICIORUM, ET PERMUTATIO EORUM.

Resignatio beneficii quid sit. Vide *verb.* Resignatio beneficiorum, num. 1.

Resignatio, renuntiatio et cessio inter se confunduntur, num. 2.

Resignatio beneficii alia est tacita, et alia expressa, et quæ utraque sit, num. 3 ad 6.

Resignatio expressa, alia est pura, et alia conditionalis, et quæ utraque sit, num. 7, 8 et 9.

Resignatio conditionalis fieri solet quinque modis, qui assignantur, num. 10.

Quilibet clericus cujuscunque dignitatis potest ex justa causa resignare beneficium, num. 11, 12 et 15.

Assignantur tamen multi, qui non possunt beneficia resignare, num. 14 ad 21.

Quid circa resignationem beneficiorum jurispatronatus, et electivorum, num. 22, 23 et 24.

Resignari non possunt, lite pendente, beneficia litigiosa, nec beneficia unita, num. 25 et 26.

Quid de praxi curiæ Romanæ circa resignationem parochialium ad favorem tertii, num. 27 et 28.

Assignantur justæ et legitime causæ, ob quas potest fieri beneficiorum resignatio, etiam ab episcopis, num. 29 et 30.

Assignantur causæ, ob quas possunt episcopi resignationes admittere, num. 31 et 32.

Facta resignatione pura, et a legitimo superiore admissa, non est amplius locus pœnitentiæ, bene vero ante ejus admissionem, num. 33 et 34.

Qui beneficium resignavit, potest redire ad idem beneficium ex novo titulo, num. 35.

Resignatio beneficiorum in quorum manibus fieri possit, vel non, et quomodo, num. 36 ad 41.

Episcopus quibus possit, vel non, conferre beneficia in suis manibus resignata, num. 42, 43 et 44.

Resignatio reciproca triangularis, seu quadrangularis a solo papa potest admitti, num. 45.

Resignatio conditionalis cum reservatione certæ pensionis a solo papa admitti potest, et quando, ac ex quibus causis possit episcopus pensionem imponere, num. 46 et 47.

Resignatio beneficii cum reservatione regressas, vel accessus; item beneficii reservatio facta cum aliquo pacto, conventionem, aut confidentiam, a solo papa admitti potest, num. 48 ad 53.

Resignatio beneficii, ut sit licita et valida, debet esse spontanea et libera, ac pura ab omni pactione, num. 54 et 55.

Resignatio pura et absoluta admitti potest ab episcopo sub justis causis, quæ assignantur, num. 56.

Permutatio beneficiorum quid sit, cum quibus causis fieri, et a quibus admitti possit, vel non, et quomodo, num. 57 ad 74.

Quid circa resignationem beneficiorum jurispatronatus, num. 75 ad 79.

Permutatio beneficii debet fieri cum altero vero beneficio, nec potest fieri coram episcopo cum pensionem, num. 80.

Ad validitatem resignationum et permutationum beneficiorum requiritur earum publicatio facta juxta formam indictam a Gregorio XIII, cujus constitutio ad id edita adducitur, et assignantur beneficia, quæ publicari debent vel non; qui teneantur, ubi, quomodo, et quando, ac sub quibus pœnis, n. 81 ad 104.

Impetrans beneficium vacatum ob neglectam publicationem ad quid vacatur, et quid si plures tale beneficium impetraverint, num. 105.

Impetrans tale beneficium tenetur concludenter probare neglectam fuisse publicationem; impeditus autem legitime non dicitur negligens, num. 106 ad 107.

Publicatio facta quomodo probetur, et quid ad id sufficiat, et an allata constitutio Gregoriana sit ubique usu recepta, num. 108 ad 111.

Quoad resignationes beneficiorum attendenda est novissima constitutio Benedicti XIV in qua varia statuuntur quæ assignantur, num. 112.

Magna intercedit differentia concilium Tridentinum inter et bullam Piam, quoad resignationem beneficii ad cuius titulum fuit quis ordinatus, factam coram ordinario, sine hac mentione, n. 121 ad 125.

Bulla Piana, prohibens ne episcopi conferant beneficia coram ipsis resignata, consanguineis, affinibus et familiaribus, locum sibi non vindicat quoad beneficia, quæ resignantur ex causa permutationis, num. 126.

Quoad beneficia jurispatronatus multum interest, utrum resignatio facta sit nullatenus requisito consensu patronorum, an requisito et non obtento consensu hoc, num. 127 ad 129.

Alia vid. n. 115 ad 126.

RESOLUTIONES SACRARUM CONGREGATIONUM (VI, 1405).

Quoad resolutiones sacrarum congregationum, vide *verb.* Resolutiones *per totum*, et *verb.* Declarationes.

RESTITUTIO IN INTEGRUM (VI, 1405).

Restitutio in integrum generatim, et restitutio in specie quid sit. Vide *verb.* Restitutio in integrum, n. 1 et 2.

Ut restitutio in integrum concedatur, plura requiruntur, quæ assignantur, num. 3 ad 6.

Beneficium restitutionis in integrum conceditur pluribus, qui assignantur, num. 7 ad 17.

Restitutio in integrum coram quo iudice sit petenda, et intra quod tempus et quando tempus præscriptum currere incipiat, num. 18 ad 25.

Tempus concessum pro petenda restitutione non currit juste impedito, num. 26.

Ecclesiæ aliaque loca pia sunt restituenda in integrum etiam post lapsum tempus statutum ob va-